

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoCsp/39/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6819201488
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6819201488.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu, členiek senátu JUDr. Márie Jamriškovej, PhD. a Mgr. Miriam Kamenskej, v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava - mestská časť Dúbravka proti žalovanému R. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, XXX XX R. o zaplatenie 345,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Okresného súdu Revúca sp. zn. 7Csp/64/2019-38 zo dňa 13. decembra 2019 takto

rozhodol:

- I. Rozhodnutie Okresného súdu Revúca sp. zn. 7Csp/64/2019-38 zo dňa 13. decembra 2019 potvrdzuje.
- II. Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím okresný súd v prvej výrokovej vete žalobu zamietol. V druhej výrokovej vete priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.
2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa svojou žalobou podanou na súd dňa 12.08.2019 domáhal od žalovaného zaplatenia istiny 345,- Eur, odplaty 196,- Eur, zmluvnej pokuty 33,- Eur, poplatkov za upomienky 210,- Eur, zmluvného úroku 60,57 % ročne zo sumy 700,- Eur od 11.08.2015 do 10.09.2015, zo sumy 680,- Eur od 11.09.2015 do 02.10.2015, zo sumy 590,- Eur od 03.10.2015 do 13.11.2015, zo sumy 535,- Eur od 14.11.2015 do 28.01.2016, zo sumy 515,- Eur od 29.01.2016 do 13.04.2016, zo sumy 495,- Eur od 14.04.2016 do 02.08.2016, zo sumy 445,- Eur od 03.08.2016 do 03.10.2016, zo sumy 395,- Eur od 04.10.2016 do 02.11.2016, zo sumy 345,- Eur od 03.11.2016 do zaplatenia a zákonného úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 641,- Eur od 12.08.2016 do 03.10.2016, zo sumy 591,- Eur od 04.10.2016 do 02.11.2016, zo sumy 541,- Eur od 03.11.2016 do zaplatenia z dôvodu, že žalobca ako veriteľ žalovanému ako dlžníkovi na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 611700411 zo dňa 11.08.2015 poskytol úver vo výške 700,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť a zaplatiť odplatu 196 Eur a úrok spojený so spotrebiteľským úverom 60,57 % ročne z poskytnutého úveru, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu vo výške 424,- Eur, t. j. žalovaný mal zaplatiť celkovú čiastku vo výške 620,- Eur do 11.08.2016. Podľa všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru sa žalovaný zaviazal žalobcovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33,- Eur, ak neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere a zaviazal sa aj na zaplatenie za každú zaslanú upomienku 30,- Eur, t.j. celkovo 210,- Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle dohodnutých podmienok, žalobca vyzval žalovaného na úhradu celého zostatku záväzku. Žalovaný uhradil žalobcovi sumu 355,- Eur.

3. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

4. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie konštatoval, že moment čerpania úveru žalovaným zo žaloby nevyplýva, avšak vzhľadom na podpis zmluvy ku dňu 11.08.2015 a konštatovanie v zmluve, že podpisom spotrebiteľ prevzal zmenku, ktorou mala byť suma úveru vyplatená, ako aj vzhľadom na to, že zmluvný úrok si žalobca uplatňuje už od tohto dátumu, okresný súd konštatoval, že žalovaný prevzal sumu úveru ku dňu podpisu zmluvy, t. j. 11.08.2015. Okresný súd uviedol, že vyplatenie sumy úveru žalovanému prostredníctvom zmenky v inom termíne žalobca nepreukázal a súdu je z jeho úradnej činnosti známe, že dlžníkom boli úvery vyplácané priamo na pobočke žalobcu v hotovosti pri podpise zmluvy.

5. Súd prvej inštancie konštatoval, že priemerná RPMN pri úveroch so zmluvnou splatnosťou nad 6 do 12 mesiacov vrátane pre spotrebiteľské úvery bola 18,54 %.

6. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba podaná žalobcom nie je dôvodná. Konštatoval, že zmluva uzavretá medzi stranami sporu dňa 11.08.2015 bola zmluva spotrebiteľská a pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

7. Súd prvej inštancie podrobil predloženú spotrebiteľskú zmluvu prieskumu z hľadiska jej súladnosti s ustanoveniami Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a zistil jej rozpor s ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) upravujúcim najvyššiu prípustnú odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi. Konštatoval, že najvyššia prípustná výška odplaty podľa § 53 ods. 6 OZ v spojení s § 1 ods. 4 a § 1a Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. pre spotrebiteľské úvery so splatnosťou do 1 roka vrátane bola v čase uzavretia zmluvy 37,08% (ako dvojnásobok priemernej RPMN poskytovanej bankami a pobočkami zahraničných bánk za obdobie predchádzajúce uzavretiu Zmluvy). Zistil, že výška odplaty dohodnutá v Zmluve bola 620,- Eur, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje odplatu vo výške 88,57%. Skutočne dohodnutá odplata v zmluve tak niekoľkonásobne prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať. Dospel k záveru, že zmluva je pre rozpor s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom a absolútnou neplatnosťou sú postihnuté aj všetky dojednania v zmluve, t.j. aj dojednania o odplate a zmluvnej pokute.

8. Uviedol, že na základe absolútnej neplatnosti Zmluvy o úvere (ďalej len Zmluva) došlo prijatím sumy úveru na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu (plnenie z neplatného právneho úkonu). Prevzatím sumy úveru pri podpise zmluvy sa žalovaný bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu a týmto momentom začala žalobcovi plynúť objektívna 3 ročná premlčacia lehota na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá uplynula ešte v roku 2018, t.j. pred podaním žaloby na súd dňa 12.08.2019. Pri aplikácii ust. §54a Občianskeho zákonníka účinného v čase podania žaloby preto súd prvej inštancie konštatoval premlčanie žalobcovho práva na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré mu z tohto dôvodu nie je možné priznať. Na základe uvedeného žalobu v celom rozsahu zamietol.

9. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania sa riadil ust. § 255 ods. 1 CSP a žalovanému ako úspešnej strane v konaní priznal náhradu trov konania voči žalobcovi v celom rozsahu.

10. Voči uvedenému rozhodnutiu podal včas v celom rozsahu odvolanie žalobca z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

11. V ňom konštatoval, že vzhľadom na dohodnuté zmluvné podmienky bolo medzi stranami sporu dohodnuté, že žalovaný ako dlžník uhradí žalobcovi celkovú čiastku 1.320,- Eur do 11.08.2016. Na základe takejto dohody nemožno vyvodiť záver o absencii výšky, počtu a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Podľa žalobcu bola zachovaná povinnosť uvádzať obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere - výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je jasne určené rozlíšenie splátky istiny, úrokov a iných poplatkov (700,- Eur + 196,- Eur + 424,- Eur, t.j. jedna splátka vo výške 1.320,-Eur).

12. Namietal aj nesprávne konštatovanie okresného súdu o absencii údajov o dobe trvania zmluvy a termíne splatnosti poskytnutého úveru, keď tieto údaje sú uvedené v bode 3. zmluvy, kde je jednoznačne

konštatovaný termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru ku dňu 11.08.2016. Podľa žalobcu preto zmluva nemôže byť posúdená ako bezúročná a bezpoplatková vzhľadom na to, že spĺňa všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti.

13. Žalobca uviedol, že ak bol žalovaný toho názoru, že je zmluva pre neho nevýhodná, mohol od zmluvy odstúpiť bez uvedenia dôvodu do 14 dní od jej uzavretia, čo žalovaný neurobil a teda s obsahom zmluvy súhlasil.

14. Žalobca sa v odvolaní nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu z dôvodu premlčania nároku a tvrdil, že žaloba bola podaná včas v rámci 3-ročnej premlčacej lehoty. Podľa žalobcu bol návrh doručený súdu 11.08.2019, teda v posledný deň, kedy si mohol predmetný nárok uplatniť.

15. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

17. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379 a § 380 Civilný sporový poriadok (CSP) v senáte bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

18. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 11.08.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „Zmluva“), predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému vo výške 700,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť a zaplatiť odplatu vo výške 620,- Eur, t.j. žalovaný sa zaviazal na vrátenie celkovej čiastky vo výške 1320,- Eur do 11.08.2016. Odplata vo výške 620,- Eur pozostáva z odplaty pri poskytnutí úveru vo výške 196,- Eur (RPMN 28 % podľa zmluvy) a z úroku vo výške 60,57 % ročne z úveru až do zaplatenia, čo pri splatení úveru v dohodnutom termíne konečnej splatnosti predstavuje 424,- Eur.

19. Z obsahu zmluvy vyplýva, že údaj o výške RPMN 28 % sa vzťahuje len k dohodnutej odplate vo výške 196,- Eur a nezohľadňuje aj dohodnutý úrok vo výške 60,57 % ročne, čo predstavuje sumu 424,- Eur.

20. Zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrtrok 2015 zverejnených na webovej stránke Ministerstva financií Slovenskej republiky vyplýva, že priemerná RPMN pri úveroch so zmluvnou splatnosťou nad 6 do 12 mesiacov vrátane pre spotrebiteľské úvery bola 18,54%.

21. Podľa § 39 Zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 11.08.2015 (ďalej aj „OZ“) neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

23. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

24. Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 54a OZ v znení účinnom ku dňu podania žaloby premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

26. Podľa § 451 ods. 1 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

27. Podľa § 107 ods. 1 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

28. Podľa § 107 ods. 2 OZ najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

29. Podľa § 879v OZ konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

30. Odvolací súd posudzoval napadnuté rozhodnutie a jeho správnosť výhradne v rozsahu a z dôvodov uvedených vo včas podanom odvolaní žalobcu.

31. Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v tejto veci dostatočne zistil skutkový stav a zistené skutočnosti správne posúdil, keď vydal napadnutý rozsudok, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol. V konaní súdu prvej inštancie nezistil také vady, ktoré by mali za následok vecnú nesprávnosť rozhodnutia, keďže sa súd dostatočne vysporiadal s tvrdeniami žalobcu v konaní. Odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštancie neodňal žalobcovi možnosť konať pred súdom a stotožňuje sa s jeho záverom o nedôvodnosti uplatneného nároku žalobcu voči žalovanému v celom rozsahu. Vzhľadom na obsah a rozsah žalobcom podaného odvolania odvolací súd udáva k veci nasledovné.

32. Predmetom konania je nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie celkovej sumy 784,- Eur s príslušenstvom (istina 345,- Eur, odplata 196,- Eur, zmluvná pokuta 33,- Eur, poplatky za upomienky 210,- Eur). Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v zmluve dohodnutá odplata pozostávajúca z dohodnutých úrokov 424,- Eur a odplaty za poskytnutie úveru vo výške 196,- Eur, spolu vo výške 620,- Eur predstavuje 88,57 %, čo je v rozpore s úpravou § 53 ods. 6 OZ o najvyššej prípustnej výške odplaty určenej v ust. § 1 ods. 4 a § 1a Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Dospel k záveru, že takto dohodnutá výška odplaty presahuje najvyššiu prípustnú výšku, ktorá je 37,08 % a skutočne dohodnutá odplata vo výške 620,- Eur (88,57 %) niekoľkonásobne prevyšuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva je pre rozpor s § 53 ods.6 OZ absolútne neplatným právnym úkonom, vrátane dojednaní o odplate, ako aj o zmluvnej pokute.

33. Žalobca v podanom odvolaní namietal voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie nesprávny záver o absencii podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to že v zmluve absentuje dohoda o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Namietal aj to, že nie je správny jeho záver o absencii údajov o dobe trvania zmluvy a termíne splatnosti poskytnutého úveru.

34. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie žiadne z vyššie uvedených skutkových a právnych záverov, ako ich namietal žalobca v odvolaní, v napadnutom rozhodnutí neuviedol. Žalobcom uvádzané výhrady voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie, a to absencia vyššie uvedených náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, napadnuté rozhodnutie neobsahuje. Žalobca preto vytýkal súdu prvej inštancie také skutkové a právne nesprávne závery, ktoré napadnuté rozhodnutie vôbec neobsahuje. Na druhej strane sa žalobca v podanom odvolaní vôbec nezaoberal skutkovým a právnym posúdením súdu prvej inštancie o absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere z dôvodu určenia odplaty v rozpore s ust. § 53 ods.6 OZ, ktorá niekoľkonásobne prevyšuje najvyššiu prípustnú dohodnutú výšku odplaty. Žalobca v odvolaní vôbec nenamietal tento právny a skutkový záver súdu prvej inštancie.

35. V súlade so zásadou koncentrácie odvolacieho konania je odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 ods.1 CSP (s výnimkou uvedenou v § 380 ods.2 CSP, o ktorú v danom prípade nejde), ktoré boli uplatnené v lehote na podanie odvolania podľa § 362 ods.1 CSP. Odvolací súd môže preskúmať napadnuté rozhodnutie len z tých dôvodov, ktoré odvolateľ uplatní v lehote na podanie odvolania (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/279/2010, ďalej napr. Števec, Ficová,

Baricová, Mesiarkinová, Bajánková Tomašovič a kol.: Civilný sporový poriadok, Veľké Komentáre, C.H. Beck, 2016, str. 1269).

36. Žalobca vo včas podanom odvolaní voči rozhodnutiu, ktorým súd prvej inštancie jeho žalobu zamietol uvádzal dôvody nesprávnosti napadnutého rozhodnutia, ktoré rozsudok okresného súdu neobsahuje a na druhej strane neuviedol žiadne výhrady voči skutkovému a právnomu zhodnoteniu súdu prvej inštancie o tom, že výška odplaty je dohodnutá v rozpore so zákonom, v ktorého dôsledku posúdil súd prvej inštancie zmluvu o spotrebiteľskom úvere za absolútne neplatný právny úkon. Žalobca preto neumožnil odvolaciemu súdu posúdiť z iných dôvodov správnosť napadnutého rozhodnutia okrem tých dôvodov, ktoré žalobca uviedol vo včas podanom odvolaní a ktoré nesmerovali voči skutkovým a právnym záverom napadnutého rozhodnutia. Žalobca v odvolaní neuviedol žiadne skutkové a právne výhrady voči zisteniu súdu prvej inštancie o neprípustne dohodnutej výške odplaty a z toho vyplývajúceho záveru o absolútnej neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy. Žalobcom uvádzané dôvody nesprávnosti prvej výrokovej vety o zamietnutí žaloby z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí zmluvy (absencia výšky, počtu a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, absencia doby trvania zmluvy a termínu splatnosti úveru) nie sú dôvodné, pretože súd prvej inštancie tieto dôvody neuviedol a žalobca preto neumožnil odvolaciemu súdu z ním uvádzaných dôvodov preskúmať napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, a to jeho skutkový a právny záver o absolútnej neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere z dôvodu uvedenia výšky odplaty v rozpore so zákonom.

37. Vzhľadom na obsah odvolania žalobca neumožnil odvolaciemu súdu prieskum záveru súdu prvej inštancie o absolútnej neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pritom práve toto prejudiciálne právne zhodnotenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo predpokladom na ex offo aplikáciu ust. § 54a OZ, teda aplikáciu premlčania na žalobcom uplatnený nárok. Okresný súd v súlade s § 879v OZ správne aplikoval ust. § 54a OZ, pretože konanie sa začalo doručením žaloby na súd dňa 11.08.2019, t.j. za účinnosti cit. ust. § 54a OZ

38. Žalobca v odvolaní namietal nesprávny záver súdu prvej inštancie o premlčaní jeho nároku. Žalobca poukazoval na to, že žalobu doručil okresnému súdu dňa 11.08.2019, t.j. v posledný deň uplynutia 3-ročnej premlčacej lehoty. Hoci to z podaného odvolania žalobcu nevyplýva, žalobca zrejme vychádzal zo všeobecnej premlčacej 3-ročnej lehoty podľa § 101 OZ, pričom jej počiatok zrejme (opäť to z podaného odvolania nevyplýva) mienil určiť na dohodnutý deň splatnosti úveru, t.j. 11.08.2016.

39. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie pri aplikácii ust. § 54a OZ neposudzoval nárok žalobcu ako nárok na zmluvné plnenie, ale ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, pri ktorom sa aplikuje v zmysle § 107 ods. 2 OZ objektívna 3-ročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo. Súd prvej inštancie konštatoval, že vzhľadom na dohodnuté zmluvné podmienky o vyplatení úveru ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. 11.08.2015, uplynula 3-ročná premlčacia lehota ešte v roku 2018, t.j. dňom 11.08.2018. Súd prvej inštancie vychádzal z prejudiciálneho právneho záveru o absolútnej neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia určil začiatok plynutia 3-ročnej objektívnej lehoty odo dňa, kedy žalovaný obdržal finančné prostriedky od žalobcu.

40. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal nesprávny právny záver súdu prvej inštancie o premlčaní nároku, s takýmto tvrdením žalobcu odvolací súd nesúhlasí.

41. Odvolací súd odkazuje na odôvodnenie súdu prvej inštancie a nad rámec jeho odôvodnenia uvádza, že pokiaľ súd prvej inštancie posúdil nárok žalobcu ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom žalobca v odvolaní voči tomuto záveru skutkovo ani právne neuviedol žiadne výhrady, čím neumožnil odvolaciemu súdu preskúmať tieto skutkové a právne závery súdu prvej inštancie, potom súd prvej inštancie správne posúdil začatie plynutia premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia odo dňa poskytnutia úveru, t.j. od 11.08.2015 a správne konštatoval aj uplynutie premlčacej lehoty v roku 2018, v danom prípade konkrétne ku dňu 11.08.2018. Keďže žaloba bola doručená súdu prvej inštancie dňa 11.08.2019, bola doručená po uplynutí objektívnej 3-ročnej premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia, ako to správne konštatoval súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí.

42. Rozhodnutie súdu prvej inštancie preto odvolací súd ako vecne správne podľa § 387 ods.1 CSP potvrdil.

43. O nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie rozhodol okresný súd podľa § 255 ods.1 CSP, t.j. podľa zásady úspechu v konaní a pretože žalovaný bol v konaní úspešný v celom rozsahu, správne súd prvej inštancie tomuto priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Odvolací súd preto potvrdil napadnuté rozhodnutie aj v druhej výrokovej vete o náhrade trov konania, t.j. potvrdil napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu prvej a druhej výrokovej vety.

44. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania medzi žalobcom a žalovaným odvolací súd podľa § 396 ods.1, § 255 ods.1 a § 262 ods.1 CSP rozhodol tak, že žalovanému nepriznal nárok na ich náhradu voči žalobcovi, hoci bol v odvolacom konaní úspešný v celom rozsahu, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

45. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).